

ת"פ 12347/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

05 יולי 2023

ת"פ 12347-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול - נוכחת
נגד
פלוני - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד שיר שם טוב ממשרדו של עו"ד אורי בן נתן - נוכחת

גזר דין

א. רקע כללי

1. כפי הנטען **בחלק הכללי של כתב האישום**, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג לשעבר ולהם ילד משותף יליד שנת 2019 (להלן: "**הקטין**"); הנאשם והמתלוננות התגוררו בנפרד, כאשר המתלוננת שהתה באותה עת ברח' המשעול הרימון 1 בשדרות (להלן: "**המקום**").
2. כפי הנטען **בעובדות כתב האישום**, ביום 01.07.2020 בסמוך לשעה 20:02, החזיר הנאשם את הקטין למקום שבו שהתה המתלוננת.
3. בנסיבות אלו, ניגשה המתלוננת להוציא את הקטין מהמושב האחורי של הרכב שבו נהג הנאשם, או אז, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה מעל הקטין במטרה להוציאו מהרכב בעצמו.
4. בהמשך לכך, הבחינה המתלוננת בטלפון של הנאשם וזרקה אותו לעבר הרצפה על מנת להרחיק את הנאשם מעליה. בתגובה, **ובעת שהקטין היה מצוי בזרועותיה, דחף הנאשם את המתלוננת בפניה וזו נפלה ארצה יחד עם הקטין.**
5. בנסיבות המתוארות לעיל, **נחבלה המתלוננת במפרק שמאל ונגרמו לה נפיחות ושפשוף חיצוני וכן נפיחות קלה מצד עין ימין, ולקטין נגרמו נפיחות ושפשוף במצח מימין.**
6. בהמשך לאמור לעיל, החלה המתלוננת להכות את הנאשם על מנת להרחיקו מן המקום, או אז, אחז הנאשם בצווארה של המתלוננת ודחף אותה מטה.
7. בד בבד, יצא שכן מביתו וקרא לנאשם לחדול ממעשיו, ובתגובה לכך ברח הנאשם מהמקום.

8. בגין כל אלו, יוחסו לנאשם עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ; **ותקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי** לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין.

9. **הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום, ולאחר שהובאו הראיות בתיק, מצאתי בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 09.03.2022, להרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, ותקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי** לפי סעיפים 382(ג) ו-368ב(א) סיפא לחוק העונשין. אם כי בכל הנוגע לאמור בסייפת סעיף 7 לכתב האישום לא מצאתי לקבוע כהנאשם אחז בצווארה של המתלוננת ודחף אותה כלפי מטה (מה גם, שלנאשם כלל לא יוחסה עבירת תקיפת סתם נוספת בגין עובדה זו), ולא מצאתי לקבוע כאמור בסעיף 8 לכתב האישום כי לאחר נפילת המתלוננת והקטין לעבר הרצפה, ולאחר שהשכן יצא מביתו וקרא לנאשם לחדול ממעשיו, הנאשם ברח מהמקום.

10. ביום 06.09.2022, במעמד הטיעונים לעונש, ומשהצהיר סנגורו החדש של הנאשם, כי הנאשם, למעשה, מודה במיוחס לו בכתב האישום ונוטל אחריות על מעשיו, עתר הסנגור כי טרם מתן גזר הדין יופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. בד בבד הנאשם לקח אחריות על מעשיו וביקש כי שירות המבחן יבחן את ביטול הרשעתו. בשל שינוי הנסיבות והחלפת הייצוג לאחר מתן הכרעת הדין, המאשימה מצדה הותירה את ענין שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לשיקול דעתו של בית המשפט, תוך שהצהירה כי היא איננה מחויבת להמלצותיו העונשיות של השירות.

11. בעניינו של הנאשם התקבלו **שני תסקירים**, ובסופם, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם **ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל וענישה נלווית** כעונש הרתעתי ומציב גבולות שיבהיר לנאשם את חומרת התנהגותו והעבירות שבהן הוא הורשע. בנוסף לאלו, **בשל רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת הימנו, וקשייו בלקיחת אחריות, לא מצא השירות להיעתר לבקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה**. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישוריים, יחסו לעבירות ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.

12. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם** ביום 14.06.2023, עולה שהנאשם נמצא מתאים עם מגבלות לביצוע העבודות.

ב. טיעוני הצדדים לעונש

13. **כראיות לעונש** מטעמה, הפנתה המאשימה לתמונות הצבע המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת ולקטין (ת/8), ולתעודות הרפואיות שהוגשו בעניינם של השניים (ת/3). לגופו של ענין ובכל הנוגע לשאלת העונש, באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהאופי החמור של העבירות אותן הוא ביצע כלפי בת זוגו לשעבר ובנו הקטין, ועתרה לקבוע בגין מכלול מעשיו מתחם עונש הולם כולל אחד הנע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל. לבסוף, ומשסברה כי אין מקום לחרוג לקולה ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום, ובהינתן העדר שיתוף הפעולה של הלה עם שירות המבחן והתסקירים ה'שלייליים' שהוגשו בעניינו, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהשית עליו ענישה בדמות 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

14. **מנגד**, ההגנה חלקה על מתחם העונש הראוי שהציגה המאשימה ועתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן ביקשה ההגנה להתחשב בכך שמדובר באירוע חריג לאורחותיו של הנאשם על רקע יחסיו העכורים עם המתלוננת; כי אין מדובר באלימות המצויה ברף חומרה גבוהה אלא לכל היותר בהתנהגות שהסתכמה בדחיפות; וכי לא הייתה לנאשם כל כוונה לתקוף את הקטין. עוד הפנתה ההגנה להתנהגותה האלימה של המתלוננת במהלך האירוע. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה ללקיחת האחריות מצדו של הנאשם על מעשיו; רצונו הראשוני לעבור טיפול; ועברו הפלילי שהתיישן לו זה מכבר אך לא נמחק ושאינו מכביד, עתרה ההגנה (חרף התסקיר ה'שלילי' שהוגש בעניינו), למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

15. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", לקח אחריות על מעשיו והצטער עליהם וטען כי הוא מסר לשירות המבחן כי הוא אכן אינו 'משתוקק' לטיפול אך מבין שהוא זקוק לכך, וביקש מבית המשפט כי יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

16. מאחר שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

17. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

18. **הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשה התקיפה החבלנית של המתלוננת**, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. על אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השו' א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (11.10.2007); דבריו של כב' השו' י' עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (19.04.2012); ורע"פ 340/21 אבראהים מסרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.01.2021)).

19. **בעצם ביצוע עבירת תקיפת חסר הישע וגרימת חבלה ע"י אחראי**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלמות גופו, ביטחונו, כבודו, ושלוות נפשו של הקטין במסגרת התא המשפחתי. פגיעה בערכים אלו מתחדדת כאשר מעשי האלימות מתבצעים על ידי ההורה של הקטין וציפיית הילד מופרת, שעה שנעשה שימוש באלימות במקום שבו אמורים לשרור יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השו' א' פרוקצ'יה בע"פ

6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (11.10.2007); ודבריו של כב' השו' ח' כבוב בת"פ (מחוזי תל אביב) 40166/05 מדינת ישראל נ' מורזין [פורסם בנבו] (06.12.2007).

20. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות הפיזית אשר הופעלה מצדו של הנאשם והחבלות שנגרמו, סבורתני כי **הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית**.

21. בעניין זה, בראש וראשונה נתתי דעתי **לנזק הגופני שנגרם למתלוננת ולקטין** כתוצאה ממעשיו של הנאשם, תוך שלמתלוננת נגרמו חבלות במפרק שמאל ונפיחות ושפשוף חיצוני ונפיחות קלה מצד עין ימין, ואילו הנזק הגופני שנגרם לקטין התבטא בנפיחות ושפשוף במצח מימין, כשתמונות הצבע המתעדות את החבלות שנגרמו לשניים, מדברות בעד עצמן (ת/8). אכן, המדובר בנזק גופני המצוי ברף שאינו ברף הגבוה ביותר של החבלות שהעבירות הקבועות בסעיפים 382(ג) ו- 368(א) סיפא לחוק העונשין יכולות להכיל בתוכן. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם תחת השגחה ושמירה על הקטין בהיותו אחראי עליו, מצא לנכון לתקוף את המתלוננת, תוך שהקטין מצוי בזרועותיה והתעלם במפגיע מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרסן, כשברי כימעשיו היו עלולים להביא אף לתוצאות קשות מאלו שנגרמו בסופו של דבר הן לקטין הן למתלוננת, וכבר היו דברים מעולם.

22. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתי **לאופייה של האלימות הפיזית** שהופעלה מצדו של הנאשם, עת הוא תקף את המתלוננת בכך שהוא דחף אותה מעל הקטין בעת שהמתלוננת נגשה להוציא את הקטין מהמושב האחורי של הרכב מבלי שקדם לכך שיח בין השניים או התגרות כלשהי מצדה של המתלוננת. אכן כקבוע בסעיף 55 להכרעת הדין, הרי שמחומר הראיות ומהעדויות השונות שנפרשו לפניי נשקפה מערכת יחסים עכורה בין המתלוננת לנאשם, תוך שהמתלוננת איימה לא אחת על הנאשם עובר לאירוע שבמוקד כתב האישום, איומים הצורמים לאוזן ואף מטרידים, והמתלוננת אף הודתה כי היא השמיעה דברי איום כלפי הנאשם עובר לאירוע מושא האישום. עוד לא נעלם מעיני כי אף המתלוננת נקטה באלימות כלפי הנאשם, עת לאחר שהנאשם דחף אותה בפעם הראשונה, יצא קצפה כלפיו והלה זרק את הרכב חפצים השייכים לו ואף שפכה עליו מים. יחד עם זאת, ברי כי אין באלו להצדיק במאומה את התנהגותו משוללת הרסן של הנאשם עת מיד לאחר מכן, הלה דחף את המתלוננת בפניה וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה לעבר הרצפה יחד עם הקטין. וכאן יוזכר את קביעתי בסעיף 53 להכרעת הדין לפיה ".... ולדידי, אין ספק כי הנאשם חזה את האפשרות כי כתוצאה מדחיפתו את המתלוננת כאשר הקטין מצוי בזרועותיה (ובהינתן הבדלי הגודל והחוזק ביניהם), עלולה המתלוננת ליפול ולהיחבל, כמו גם הקטין, אך הוא היה אדיש כלפי התרחשות התוצאה (וראו לעניין זה, ת"פ (מחוזי ת"א) 40228/03 מדינת ישראל נ' הררי גד (נבו, 30.04.2009) להלן: "עניין הררי"); ת"פ (שלום פ"ת) 24508-08-15 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 07.06.2017))." כמו כן, ייאמר כי מעשי התקיפה בוצעו ע"י הנאשם לעיני הקטין ונדמה כי למעשיו של הנאשם אף נלווה ממד מסוים של השפלה וביזוי. אכן, לא נעלם מעיני כי בתגובתה להתנהגותו הברוטאלית של הנאשם המתלוננת הכתה את הנאשם ואף פתחה את דלת רכבו והשליכה עליו חפץ. ואולם, בעניין זה נתתי משקל לדבריה של המאשימה במעמד הטיעונים לעונש, לפיהם על התנהגותה זו של המתלוננת, הלה נתנה את הדין.

23. מעבר לאמור עד כה ייאמר, כי אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם למעשה תקף את המתלוננת **בשתי הזדמנויות** שונות, כך שנדמה כי עצם העובדה כי הוא הואשם בעבירת תקיפה אחת כלפיה, עושה עמו חסד במידה רבה. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04

פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.02.2015); וע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.08.2013).

24.

בכל הנוגע לסיבות שהביאו את

הנאשם לביצוע העבירות, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה תלה את מעשיו בהתנהגותה הבעייתית של המתלוננת וברצונה לפגוע בקשר שלו עם בנו. הגם אם הייתי מקבלת את טענתו זו של הנאשם (ואינני קובעת זאת), ברי כי אין בכך כדי להצדיק במאומה את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם כלפי המתלוננת והקטין. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות אלימות כנגד בני משפחה בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

25.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת

בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, יאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. ועדיין, יאמר **ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שלפניי** (והכוונה לאירוע אחד, של שילוב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתי (ומבלי שהתעלמתי מנסיבות תקיפת הקטין ע"י הנאשם שנפגע כתוצאה מדחיפתה של המתלוננת ע"י הנאשם בעודו נתון בזרועותיה)), **הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב - החל מעונשי מאסר למשך כמה חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.**

26.

כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות

דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

27.

כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלעיל,

ראו למשל ת"פ (כפר סבא) 56156-10-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (02.08.2021); רע"פ 5705/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.08.2018); רע"פ 8144/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (07.12.2021); רע"פ 4008-20 **אלכסנדר מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.06.2020); ת"פ (שלום רמלה) 66741-06-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (07.02.2023); ת"פ (שלום כפר-סבא) 39753-01-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (04.04.2013); ת"פ (שלום אשקלון) 34015-10-18 **מדינת ישראל נ' פרץ** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (30.01.2019); עפ"ג (מחוזי באר

שבט) 12847-03-15 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.03.2015); ות"פ (שלום תל-אביב יפו) 49537-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (05.01.2020).

28.

בהמשך לאלו, אף לא התעלמתי

מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לבין עניינו של הנאשם שלפניי. כך לדוגמא, ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.05.2015) פסיקה שאליה הפנתה המאשימה, המדובר במערער שהורשע על יסוד הודאתו בשלושה אישומים ובכלל זה, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת סתם -בן זוג, והיזק לרכוש במזיד. המערער תקף את בת זוגו בכך שסטר לה בפניה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה הימנית ולפצע מדמם בשפתה. במועד אחר הפשיל המערער את מכנסיה של המתלוננת, נטל חגורה שנמצאה בביתה והכה בישבנה באמצעות החגורה; ובמסגרת טיול בקיסריה, שבר המערער את משקפי השמש של המתלוננת. הנה כי כן, המדובר בנסיבות השונות בתכלית השוני מאלו שלפניי ובעלות רף חומרה גבוה הרבה יותר. לא לשווא ציין בית המשפט העליון כי מעשיו של המערער: **"גרמו למתלוננת לפגיעות פיזיות ונפשיות כאחת. בית המשפט המחוזי הדגיש בצדק, את מידת ההשפלה שחוותה המתלוננת בעת שהותקפה על-ידי המבקש באמצעות החגורה, לאחר שהוא הפשיל את מכנסיה. מעשה זה ויתר המעשים שיוחסו למבקש הינם מכוערים, והצדיקו הטלת ענישה מחמירה הכוללת רכיב של מאסר בפועל"**. הנה כי כן יקשה על בית המשפט להקיש מפסיקה זו לעניינינו.

29.

עוד הפנתה המאשימה לרע"פ 3077/16

פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (02.05.2016), שם המערער הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ברי כי מקרה זה שונה בנסיבותיו שהינן ברף חומרה גבוה מזה שבעניינינו כפי שאף ציינה בצדק ב"כ המאשימה במהלך טיעוניה לעונש.

30.

בכל הנוגע לפסיקה שאליה הפנתה

ההגנה, כאן ייאמר כי בת"פ (שלום-פתח תקווה) 60892-02-16 מדינת ישראל נ' סלמה [פורסם בנבו] (22.11.2017), המדובר היה בנאשם אשר הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שבעקבות ויכוח שנתגלע בין בני הזוג, הנאשם קלל את המתלוננת, ירק בפניה, ובהמשך זרק לעברה סיגריה בוערת שלא פגעה בה ואף איים לחנוק אותה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר, ואולם, המדובר בעבירות ובנסיבות קלות מאלו שבעניינינו, שכן בעניינינו הנאשם (כזכור) הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, ותקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי. עוד הפנתה ההגנה לת"פ (שלום תל-אביב יפו) 32118-11-15 מדינת ישראל נ' טל אברבנאל [פורסם בנבו] (05.02.2018), שם הורשע הנאשם בתקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר, אך מצא לנכון לציין באופן מפורש כי: **"הקלה בקביעת המתחם תושבת על-בסיס היותו של הנאשם "בגיר צעיר": הנאשם ביצע את העבירות בהיותו כבן 20 בלבד, המעשים חריגים באורחות חייו, ומאז לא הסתבך בפלילים"**. מבלי להיכנס לשאלה הכיצד הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הכתיבו את מתחם העונש ההולם, הרי שכעולה מגזר הדין, הנאשם במקרה שם, החף מהרשעות קודמות, הבין והפנים את משמעותם וחומרתם של

מעשיו, זועזע מעצמו וחש חרטה כנה - מה שאין כך בענייננו כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים.

31.

בנוסף לאלו, ההגנה תמכה את עתירתה

לקביעת מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר מותנה עת הפנתה לשני פסקי דין נוספים. האחד, רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.12.2015), שם הורשע המערער בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, תקיפה סתם- בן זוג ואיומים. בנסיבות אותו מקרה המערער תקף את בת זוגו במהלך שנה שלמה בארבע הזדמנויות שונות וגרם לה לחבלות ואף איים עליה כי יהרג אותה. שם אכן מדובר במקרה הדומה לזה המונח לפתחי (אם כי לנאשם שם לא יוחסה עבירה של תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי כבעניינינו), ונקבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין עונש של מאסר מותנה לבין 12 חודשים מאסר בפועל; השני, רע"פ 1322/19 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.03.2019), שם דחה בית המשפט את ערעור הנאשם שהורשע בעבירות של תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה ע"י אחראי ובתקיפת קטין על ידי אחראי. בנסיבות אותו מקרה, הכה המערער את בתו הקטינה בהזדמנויות שונות, לעיתים באמצעות חגורה, ולא פעם תוך השפלתה במרחב הציבורי. בית המשפט קבע כי על מתחם העונש הראוי לנוע בין מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל (אכן, עבירת תקיפת הקטינה נסיבותיה חמורות מאלו שלפנינו אם כי לא יוחסה לנאשם שם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג כבעניינינו). יחד עם זאת, יוער, כי גם לו הייתי מקבלת את מתחם הענישה שהוצג ע"י ההגנה בשני פסקי דין אלו (ואיני קובעת זאת), הרי שלדידי היה מקום בעניינינו לסטות ממתחם זה לחומרה (וגם על כך עוד יפורט בהרחבה בהמשך הדברים).

32. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

33. כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ומבלי שהתעלמתי מהאופן שבו נגרמה החבלה לקטין, הריני לקבוע כי **על מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם לנוע במקרה הנדון בין כמה חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאסר בפועל.**

גזירת הדין

34. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

עמוד 7

35. בעניין זה נתתי דעתי **לעברו הפלילי של הנאשם**, הכולל 3 הרשעות קודמות (כשהאחרונה שבהן הינה מיום 18.11.2023), שהתיישנו אך לא נמחקו בעבירות של סיוע לגניבה; אי מניעת פשע; תקיפה סתם-בן זוג; היזק לרכוש במזיד; תקיפה סתם; ואיומים - בגין הושתו על הנאשם עונשים במגוון רחב ובהם, מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי, קנס והתחייבות (ת/11).

36. בנוסף לאלו, הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר בפועל וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולעובדה כי הכלא זר לו.

37. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את מאפייני החיוביים של הנאשם בהיבט התעסוקתי, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח ישראלי. עוד נתתי דעתי לכך שעסקינן בנאשם שבמשך כשלוש שנים מאז שביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

38. זאת ועוד, בית המשפט מביא בין מכלול שיקוליו את **האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם**. כך, מתסקירו מיום 18.12.2022, העריך שירות המבחן כי **מן הנאשם נשקף סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה במערכת יחסים זוגית**. להתרשמותו זו הגיע השירות תוך שהביא בחשבון בין היתר את חומרות העבירות ואופיין; מאפייני אישיותו של הנאשם והתנהגותו באירוע שבמוקד כתב האישום כקשורה לקשייו בהפעלת שיקול דעת מעמיק וקושי לבחון מרחב אלטרנטיבות לפעולה במצבי כעס ותסכול; נטייתו של הנאשם לעמדות קורבניות ודפוסי חשיבה נוקשים הקשורים לציפיותיו בקשר הזוגי, כשלהערכת השירות הלה ממוקד בצרכיו ובקושי שלו לראות את האחר; ההתרשמות, לפיה הנאשם מתנהל במערכות יחסים זוגיות מתוך דפוסי חשיבה ילדותיים ובלתי בשלים ומתקשה בקיום שיח בוגר ומעמיק, כשלהערכת השירות לאורך השנים הנאשם אימץ לעצמו דפוסי תקשורת מכשילים בהתמודדותו במצבי לחץ, וקשיים במערכות היחסים; וקשייו של הנאשם לזהות בעייתיות בהתנהגותו ולהכיר באופן מלא בהתנהגותו האלימות, תוך נטייתו להשליך את הבעייתיות על גורמים חיצוניים ובעיקר על נפגעת העבירה.

39. בנוסף לאלה, התרשם השירות כי הנאשם שיתף פעולה עם השירות בכך שהגיע לפגישות אליהן הוא זומן. עם זאת, השירות התרשם כי שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם ברמת השיח אינו מלא ומעמיק, תוך שהלה נטה להתייחס בעיקר לדפוסי התנהלותו המתפקדים והתקשה להעביר אינפורמציה מדויקת, לקחת אחריות על אופן התנהלותו בחייו, לבחון את דפוסי המכשילים והאלימים ולראות את החלקים הפוגעניים שבהתנהגותו.

40. לצד אלה, ציין השירות כי הנאשם השקיע מאמצים רבים **בתפקוד תעסוקתי יציב** וכי הוא בעל שאיפות להתפתח ולהתקדם בתחום זה; הנאשם מגלה אחריות ודאגה לבנו הבכור מנישואיו הראשונים; וכי העמדתו לדין והחשש מפני תוצאות ההליך המשפטי והמחירים שהלה עשוי לשלם בעקבותיהם במישור התעסוקתי מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. משהנאשם הביע את הסכמתו **הראשונית** לבחון את דפוסי המכשילים והאלימים במסגרת הליך טיפולי, העריך שירות המבחן כי הנאשם זקוק למסגרת טיפול אינטנסיבית ב'בית נועם', שהינו מרכז לגברים אלימים הנוהגים באלימות זוגית. בנסיבות אלו, ולאחר שנקבע לנאשם ריאיון קבלה ל'בית נועם' עתר השירות לדחייה על מנת שתתקבל הערכת המסגרת הטיפולית בעניינו.

41. וכך, בתסקירו מיום 30.03.2023, עדכן השירות כי ביום 21.12.2022, הגיע הנאשם לריאיון ב'בית נועם' וכי ממידע שנתקבל מגורמי הטיפול במסגרת עלה כי במהלך הריאיון **הנאשם נמנע מלקחת אחריות כלשהי על מעשיו; שלל דפוסי אלימות בכלל ואלימות זוגית בפרט, תוך שהלה היה עסוק בהאשמת המתלוננת**

ותפסתו העצמית כקורבן; ציין את עניין ביטול ההרשעה כמניע יחיד להסכמתו להשתלב בטיפול; וביטא עמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות במסגרת מערכת יחסים זוגית מורכבת תוך שהביא כדוגמא את המקרה של שירה איסקוב, והשווה את עצמו לבעלה וגילה הבנה להתנהלותו, תוך שלדידו לא ניתן לדעת מה היה הטריגר שהפעיל אותו לנהוג כפי שנהג כלפיה. עוד נמסר כי הנאשם התלהם כמה פעמים במהלך הפגישה, נעמד והתבקש לשבת וכי אף בסיום הריאיון הלה המשיך להתלהם ביחס להיותו קורבן וחזר להתיישב על אף שהתבקש לצאת מהחדר. להתרשמות גורמי הטיפול, נראה כי בנאשם קיימים דפוסי אלימות מופנמים וכי הוא זקוק לטיפול במסלול אינטנסיבי ומעמיק יותר ממסלול מרכז ערב, ואולם להערכת גורמי הטיפול, בשלב זה הנאשם אינו בשל לטיפול מעמיק מסוג זה בתחום האלימות הזוגית.

42. עוד ציין השירות, כי בשיחה טלפונית שנערכה עם **נפגעת העבירה** עלה כי היא אינה מצויה כלל בקשר עם הנאשם וכי לא נעשו מצדו של הנאשם ניסיונות ליצירת קשר עמה או עם בנם המשותף. לצד זאת, הלה מסרה כי היא **עודנה חוששת מפגיעה חוזרת של הנאשם בה**.

43. בסיכומם של דברים, ובשל אופן התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות, פגיעתו באחר, מאפייניו האלימים, קשייו לקחת אחריות על מעשיו ולהכיר בדפוסיו האלימים והמכשילים, ובהעדר כל שינוי בעמדותיו, ומשנמצא כי הוא אינו מתאים לשילוב בהליך טיפולי - לא בא השירות בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו. מה עוד, שבשל חומרת העבירות ורמת המסוכנות הנשקפת הימנו ואופן התייחסותו לעבירות שבהן הוא הורשע - לא מצא השירות טעמים המצדיקים את ביטול הרשעתו.

44. כאן ייאמר, כי נתתי דעתי לעמדתה של המתלוננת כלפי הנאשם, כפי שזו הובאה והובעה בתסקירי שירות המבחן. ברי כי האינטרס של המתלוננת אינו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השו' א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, [פורסם בנבו] (17.06.2012); וע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (07.12.2011)).

45. בהמשך לכך, **לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי כעתירתה דה-פקטו של ההגנה לעניין העונש**. מהאמור בתסקירים עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לנוקשות, קורבנות והאשמת האחר, וכי חרף רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת הימנו להישנות התנהגות אלימה ביחסים הזוגיים והנזקקות הטיפוליות הגבוהה הקמה בעניינו, הלה מתקשה להכיר ולהעמיק באשר לדפוסיו האלימים; התקשה לבטא אמפטיה או כל התייחסות רגשית למצבה של המתלוננת; הביע לגיטימציה להתנהגותו הפוגענית והאלימה, תוך שנתן דוגמה מהמקרה של שירה איסקוב לצד הבנת מניעיו של הפוגע; והצהיר כי הוא אינו מעוניין לשנות מדפוסי התנהגותו, שכן לתפסתו לא קיימת אצלו בעיה כלשהי המצריכה זאת.

46. הנה כי כן, **משהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו (וזאת בניגוד גמור למצג שהלה הציג בפני בית המשפט ביום 06.09.2022 ובמעמד הטיעונים לעונש ביום 10.05.2023)**, ומשיכר כי הלה אינו פנוי רגשית לבחון את דפוסיו המכשילים והאלימים, הנני שותפה לעמדתו של שירות המבחן, לפיה הצהרותיו בדבר שילובו בטיפול נובעות מחששו מתוצאות ההליך המשפטי ולא מתוך הבנה ורצון כן ואמתי להכיר ולהפנים את הבעייתיות בדפוסיו ולערך שינוי בהתנהגותו, וכי דבריו אלו נאמרו מן השפה אל החוץ הא ותו לא. במצב דברים זה, ומשהנאשם לא נטל חלק

בכל טיפול ייעודי, עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות, וזאת בשל דפוסיו המכשילים והתרשמות שירות המבחן, לפיה עודנה קיימת בעניינו **מסוכנות גבוהה** להישנות ביצוע עבירות מתחום האלימות הזוגית. **לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי.**

47. למעלה מן הצורך יוער, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחם הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".

48. כידוע, יש לנקוט בזירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי **רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם** (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (01.07.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (24.05.2016)).

49. **בכל הנוגע לשאלת אופן ביצוע עונש המאסר שיושג על הנאשם** יאמר, כי חרף ההזדמנויות שניתנו לנאשם לשתף פעולה באופן ממשי עם שירות המבחן ולהשתלב במסגרת טיפולית העונה על רמת נזקקותו הטיפולית הגבוהה, הלה הדף ברגל גסה את היד שהושטה לו ונמנע לקחת אחריות ולהפנים את חומרת מעשיו, שהינם הבסיס לכל הליך טיפולי-שיקומי אפקטיבי. ולא בכדי המליץ שירות המבחן את המלצתו החריגה, לפיה את עונשו ירצה הנאשם מאחורי סורג ובריח.

50. לאחר עריכת שקלא וטריא בעניין, ומבלי שהתעלמתי מכך כי ביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות הינה פריבילגיה הניתנת לנאשם (ראו לעניין זה, רע"ב 4352/10 ראמי חאג יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.07.2010)), וככל שהוא מוכיח בהתנהגותו שהוא אינו זכאי לכך, היא תישלל הימנו (ראו לעניין זה גם, רע"ב 7242/19 יעקב פרץ נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.11.2019) - מצאתי (ולא בלי התלבטות) כי אין מקום שבית המשפט ישים עצמו כקטגור ויחמיר עם הנאשם כהמלצת שירות המבחן מעבר לעתירתה העונשית של המאשימה. כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 318, 313 (1981); בע"פ 1472/15 שעשוע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.05.2015); ובע"פ 7389/13 טייטלבוים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2013); ובע"פ 5212/13 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.08.2013)).

51. **ומן התם אל הכא**, כידוע, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים ובכלל זה החובה המוטלת על בית המשפט להגן על התא המשפחתי ולנטוע תחושת ביטחון בקרב בני המשפחה על ידי הטלת ענישה מרתיעה וכבדה על מי שבוחר להפעיל אלימות חסרת חמלה כלפי בנות זוג וקטינים, ובשים לב לכך שמחד גיסא, הנאשם לא ניאות

להתגייס להליך טיפולי, ומאידך גיסא, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם; לגילו; לעברו הפלילי שהתיישן (אך לא נמחק); לאורח חייו הפרודוקטיבי והיצרני; לחלוף הזמן; לעובדה שמאז ביצוע העבירות ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני- נמוך של המתחם אותו קבעתי לעיל.

52. מכל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר ביום 23.08.2023, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. העבודות תבוצענה בעמותת "יחדיו" בכתובת: רח' מג' המפעלים 28, במהלך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לע"ת/2 ולקטין.

הפיצוי ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום .

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל תשלום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. **קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם ב-3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 120 יום מהיום.

כל תשלום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ו. **הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**

העתק ההחלטה יישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשפ"ג, 05/07/2023 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

הנאשם:

כמפורט

[פרוטוקול הושמט]

נ"י התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשפ"ג, 05/07/2023 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

בית המשפט משיב למאשימה את תיק המוצגים בתיק.

הוקלד ע"י לירז ביטון + יהודית מ.